

Adhurimi Eukaristik

Ngritja e Zojës së Bekueme në Qiell

*“Një shenjë e madhe u duk në qiell:
një grua e rrethueme me diell, me hanën nën këmbët e saja
dhe mbi krye një kunorë me 12 yje. ”*

Katedralja e shën Palit

NË EMËN TË ATIT, E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT. AMEN.

Në mbarim të rrugëtimit të saj përmbi këtë tokë, nana e Shëlbuesit, e ruejtun prej mëkatit origjinal dhe prej prishjes, asht ndritë në lavdi më trup e me shpirt duke ndejtë afër Birit të saj në qiell. Vorri i Marisë asht bosh, ashtu sikurse asht bosh edhe vorri i Birit të saj: Kjo don me shprehë dhe me i parapri fitores së plotë të Hyjit të jetës përmbi vdekjen, që do të realizohet plotësisht atëherë kur në mbarimin e botës do t'i zgjojnë për jetën e pasosur të gjitha ata që flenin në vdekjen trupore duke ba që në gjithçka të bashkohena me Krishtin. Në Librin e Zbulesës na tregohet për “një shenjë të madhe në qiell”: Një Grua e cila ka si veshje të saj diellin, dhe përmbi krye një kunorë me yje. Kjo asht sheja se me hirin e plotë të marrun prej Hyjit asht e pathyeshme përballë anmikut. I pari njeri që futet në plotësinë e lavdisë së Hyjit. Zoja e Bekueme na pret të gjithëve për me jetue e për me këndue bashkë me të mirënjohjen tonë përballë Hirit që Zoti na ka dhanë të gjithëve.

Heshtje e shkurtë meditimit dhe kangë...

Alleluia, Alleluia

“Maria asht njitë në qiellë; për këtë gëzojnë ushtritë e engjëjve.”

Alleluia, Alleluia

Prej Ungjillit simbas shën Lukës (Lk 1,39-56)

Ndër ato ditë Maria u nis me nxitim për krahinën malore në një qytet të Judës. Ajo hyri në shtëpinë e Zakarisë dhe e përshëndeti Elizabetën.

Tashti, posa Elizabeta e dëgjo i përshëndetjen e Marisë, i kërceu foshnja në kraharonin e saj. Elizabeta u mbush me Shpirtin Shenjt dhe brohoriti me zë të lartë: “Je më e bekuar se të gjitha gratë dhe i bekuar është fryti i kraharonit tënd! Dhe, nga e pata fatin të vijë tek unë Nëna e Zotit tim?! Ja, se, posa zëri i përshëndetjes sate arriti në veshë të mi, foshnja prej hareje kërceu në kraharonin tim. E lumja ti që besove se do të plotësohet çka të qe thënë prej Zotit!”

Atëherë Maria tha: *“Shpirti im e madhëron Zotin, shpirti im me hare i brohoriti Hyjit, Shëlbuesit tim, sepse shikoi me pëlqim mbi shërbëtoren e vet të përvujtë: qe se, që tani të gjitha breznitë do të më quajnë të lumtur, sepse punë të mëdha bëri për mua Hyji i gjithëpushtetshëm - i shenjtë është Emri i tij!*

Mëshira e tij brezni më brezni për ata që e druajnë.

E tregoi fuqinë e krahut të vet: i hodhi poshtë qëllimet e krenarëve, i rrëzoi princat prej froneve të tyre e i lartësoi të përvujtët.

Me të mira i mbushi ata që s’kishin ç’të hanë e të pasurit i nisi duarthatë. I ndihmoi Izraelit, shërbëtorit të vet, duke e sjellë në mend mëshirën - si ua pati premtuar etërve tanë - në të mirën e Abrahamit e të pasardhësve të tij në amshim.”

Maria ndenj me Elizabetën rreth tre muaj e atëherë u kthye në shtëpinë e vet.

Fjala e Zotit

Duke e sositë Zojën e Bekueme në Lumninë e Atit, na mundena disi me kuptue se çfarë vleret të madhe ka pasë për të e për të gjithë ne ajo “po” që vetë Zoja i ka thanë me përvujtni planit të Atit për njerëzimin. Kuptojmë randsinë që ajo “po”, tash që Maria, gruaja e re, qëndron në qiell si plotësia e Kishës së re të Njeriut të Ri, që asht Krishti Jezus. Zoja e Bekueme asht e pranishme në Lumninë e Krishtit, asht gjithashtu e pranishme në Kishë me atë “po” të sajën, një “po” që don me u ba një me atë “po” që duhet me thanë secili prej nesh, pikërisht për t’i dhënë vlerën që meriton dinjitetit të qenies njerëzore duke e marrë me vedi në Lumninë e Amshueme. Në këtë mënyrë Zoja e Bekueme vazhdon me e realizue në mesin tonë mbretninë e qiellës dhe don me i dftue Kishës fatin e saj: si dhenjë e sigurtë shpreset dhe peng për ngritjen tonë me trup e me shpirt në Mbretninë e Atit, duke realizue në këtë mënyrë thirrjen për të cilën jena krijue. Të gjithë jena të thirrun për me u vu në lëvizjen e dashnisë sikurse Zoja e Bekueme, e cila që në këtë tokë e realizoi Mbretninë e Hyjit. Në këtë mënyrë mund të shpërthejë në qiell kanga e cila kumbon gëzueshëm për fitoren e Hyjit duke e shpallë përfundimisht mbretnimin e Jezu Krishtit.

Të lutemi të gjithë bashkë me Psalmin 44:

**Nga zemra më burojnë fjalët e këndshme,
këngën time ia kushtoj mbretit:
gjuha ime si lapsi i shkruesit të shpejtë!**

**Ti je i bukur, më i pashmi ndër bijtë e njerëzve,
u zbraz hiri në buzët e tua,
prandaj Hyji të bekoi për amshim.**

**Ti e do drejtësinë, ti e urren padrejtësinë,
prandaj të shuguroi Hyji, Hyji yt,
me vaj gëzimi çmoskëndin ndër shokët e tu.**

**U vjen era mirë, aloe e kasje petkave të tua,
në pallate - asht elefanti, harpat të argëtojnë.
Bija mbretërisht janë në përcjelljen tënde,
në të djathtë të qëndron mbretëresha,
në ar Ofiri e ngrirë.**

**Më vështro, o bijë, shih e dëgjo:
harroje popullin tënd dhe shtëpinë e babës
tënd,
atëherë mbretit do t'i pëlqejë bukuria jote.
Ai është zotëria yt, nderoje atë!**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe këngë...

Në festën e Ngjitjes së Zojës në qiell jena të thirrur për me e drejtue shikimin drejt Nanës tonë qiellore e cila është fituese në qiell bashkë me Birin e saj.

Ngjitja e Zojës në qiell ndryshon në vetvete një mister i cili na prekë secilin prej nesh në mënyrë të drejtëpërdrejtë, sepse Maria shkëlqen në qiell si shenjë e kështjës së pikëmbërritjes së çdo të krishtenit që është në rrugëtim drejt Parrizit.

Ankthet dhe shqetësimet e jetës sonë të përditshme shpesh herë na bëjnë me e harrue këtë të vërtetë. Detyra e jonë është që nëpërmjet devocionit tonë, jo vetëm për veten por edhe për shoqërinë në të cilën jetojmë, duhet që ta bëjmë të besueshme këtë gjë.

Ka në shoqërinë tonë, e shprehim jo në Kishën tonë, njëherë të cilët veprojnë dhe flasin a thue se nuk kanë me vdekë kurrë; në përgjithësi mentaliteti i botës thotë se njeriu është vetë ndërtuesi në 100% I fatit të tij, a thue se Zoti nuk ekziston aspak, duke mbërritur edhe deri tek mohimi I ekzistencës së Zotit në këtë botë.

Asht e vërtetë se shkencë ka bërë përparime dhe ja ka zgjidhë shumë problem trupit të njeriut, por pa dhënë asnjë zgjidhje për çështjet e thella të shpirtit të njeriut. Vetëm hapja ndaj misterit të Hyjit, që është Dashni, vetëm kjo hapje mund ta shuajë etjen e shpirtit njerëzor për të vërtetën dhe për gjetjen e lumturisë që aq shumë e dëshiron; vetëm perspektiva e amshimit mundet me ju dhënë vlerën e vërtetë ngjarjeve të ndryshme historike e mbi të gjitha mundet me i dhënë kuptim vetë dobësisë njerëzore në lidhje me vuajtjen dhe vdekjen.

Duke e sositë Zojën e bekuem në lumni të qiellës, e

kuptojmë se edhe për toka nuk asht atdheu i jonë, dhe në kjoftë se do të jetojmë të drejtuem kah të mirat qiellore një ditë do të bashkëndajmë me Zojën të njatën lumni, e atëherë edhe toka ka me na u dukë ma e bukur.

Ky asht edhe moti se pse mes shumë problemeve që kena përmbi tokë, nuk duhet kurrë me e humbë qetësinë dhe paqen, gja e cila për mue personalisht asht shumë e vështirë dhe për këtë kërkohet ndërhyrja e Nanës për me na nxjerrë prej Birit të saj hirin hyjnor.

Duhet të jena të sigurt: prej nalt Maria i ndjek me ankthin e nanës hapat tonë dhe na jep paqen në momentet e errëta të jetës tonë. Duke e pasë këtë siguri të ecim me bësime në rrugën e jetës nën udhëheqjen e Zojës së bekueme.

Pse asht ngjitur Maria me trup e me shpirt në qiell? E gjithë kjo gja ka ndodhë sepse Hyji Atë ka dashtë me na dhanë një shenjë të kjashtë të pushtetit të tij dhe të vërtetësisë së ringjalljes së Krishtit.

Kjo që thashë për arsyen e ngjitjes së Zojës në qiell, kisha me thanë, se asht thjesht një “belbëzim” i arsyeve të pafundme të Atit, arsye të cilat e tejkalojnë pafundësisht arsyen e të menduemit tonë. Ndosha vetëm kaq mund të thona sa për me kërkue e me ushqye e me ndriçue sadopak shpirtin tonë.

Ngjitja e Zojës në qiell mendoj se don me na dëshmue edhe lidhjen e fortë që ekziston mes Djalit dhe Nanës: Jezusi e ka marrë trupin njerëzor prej Marisë dhe Maria ka ecë gjatë të gjitha ditëve të jetës së Tij bashkë me të duke i ndejtë afër edhe në orën ma të vështirë të Kryqit.

Ngjitja e Zojës në qiell asht hir që i vjen prej Birit:

atëherë në kjoftë se do t'i jena mirënjohës me të vërtetë
kësaj Nanë, a thue nuk do të na e bajnë edhe ne Ati këtë
nderë? Ky fakt unë besoj se na ndihmon edhe ma shumë
me e ndie afër dhe shumë njerëzore vetë zemrën e Zotit!

Asht një pyetje e natyrshme që më lind mua, por mendoj
gjithashtu edhe ju: Çka ban tash Maria në qiell? Unë
mendoj se nuk mund të ketë përgjigje tjetër veç kësaj:
Maria vazhdon me kenë NANË. Dhe Nana nuk mundet me
ba gja tjetër veçse me mendue për fëmijët e vet; Nana nuk
mundet me pasë gëzim tjetër përveç gëzimit të fëmijëve
të vet. Pra, Zoja e bekueme vazhdon me mendue për ne!
Në zemrën e saj vazhdon e digjet flaka e dashnisë së Zotit,
dhe ditë për ditë ajo flakë dashniet shprehet në ambëlsi dhe
kujdes për secilin prej nesh.

Të lutemi të gjithë bashkë...

**O Zot, Atë i shejtë,
ti vetë na e ke dhuruar jetën.
Bëj që me besim të plotë
të shohim se në shpirtin tonë dhe në trupin tonë,
ti e ke mbjellë farën e dashurisë tënde,
që është plani yt i bukur
për një jetë të gëzueshme,
dhe që është motiv për të cilin na ke krijuar.
O Zot Jezu Krisht,
i pari i ringjallur pre të vdekurve,
shtoje në ne dëshirën
për të jetuar çdo ditë të jetës sonë**

**në bashkim të plotë me Atin tonë
dhe me të afërmin tonë,
duke na shndritë për ta shikuar jetën tonë
me sytë e pastër të zemrës tënde.
O Zot Jezu Krisht,
Shpirt që na e dhuron jetën,
ndihmoje zemrën tonë
që të bëhet gati për jetën e pasosur,
dhe shndërroje trupin tonë
me dritën e ringjalljes tënde,
në mënyrë që së bashku me Zojën e Bekueme,
të mund ta këndojmë përherë
këngën e shpresës sonë.
Amen.**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe këngë...

“Virgjëra Mari asht unaza e artë e kohës dhe e amshimit, ajo e përcjell mishin tonë në Parris dhe sjell Hyjin në mishin tonë”. (*D. M. Turollo*).

Unazë e artë e kohës dhe e amshimit, unazë në të cilën koha dhe amshimi ndërthuren, nuk ka ma asnjë ndasi mes tyre: mishi i një gruaje në Parriz dhe mishi i Zotit në tokë.

Ngjitja e Zojës së bekueme në qiell asht kanga ma e bukur e vlerës së madhe që ka trupi i jonë. Hyji e don shumë mrekullinë e duarve të tija dhe don që të ketë të njajtin fat sikurse Trupi i Birit të Tij të Ringjallun, sepse ai vetë don me kenë “gjithçka në të gjithë” (Kol 3,11).

Ky trup i joni kaq i dobët, kaq i mrekullueshëm, kaq i dashtun për ne por dhe me kaq shumë dhimbje, ky trup që asht sakrament i dashnisë por dhe shpeshherë i dhunës, ky trup në të cilin ndjejmë intensitetin e fortë të gëzimit por dhe në të cilin vuajmë thellësinë e dhimbjes, ky trup do të bahet një ditë derë e hapun, prag në të cilin do të kremtohet bashkimi i përsosun duke u ba transparent si kristali për me u shndërrue në sakrament të takimit të përsosun.

Maria asht motra e jonë që na ka pri përpara, fati i saj asht edhe fati i jonë, qysh prej këtij momenti.

Ungjilli na thotë se “Maria me nxitim u nis për rrugë, drejt malit”. Ajo niset me nxitim sepse dashnia nxiton gjithmonë. Asht grua në udhëtim, dhe asht shëmbëlltyrë e krijesës që kërkon të vërtetën e zemrës dhe udhëton drejt një bote të re në gjurmët e Hyjit dhe mbi shpresat e zemrës.

Maria asht gruaja në udhëtim drejt të tjerëve: Në Ungjill Maria ecë vazhdimisht sepse asht krijesa e bashkimit dhe e takimeve. Asht gruaja e cila lëviz prej njanës shtëpi në tjetrën. Ajo e len shtëpinë e saj në Nazaret dhe shkon tek Elizabeta, shkon tek të sapo martumit në dasmën e Kanës, shkon në Kafarnaum, shkon tek dhoma në katin e sipërm në Jeruzalem, shkon me ndejtë me nxanësin të cilin Mësuesi e donte ma shumë. Asht gruaja e cila udhëton me gëzim e frikë. Gëzimi në takimin me Elizabetën shndërrohet në përqafim e mandej në kangë. Sepse gëzimi ashtu sikurse paqja, sikurse dashnia, jetohen plotësisht vetëm kur t’i bashkëndash. Ecën edhe me frikë, sepse si krijesë njerëzore asht në pritje të vazhdueshme të plotësimit të planit të Hyjit për të, asht në pritje të realizimit të kangës së saj të falënderimit.

Pra, Ngjitja e Zojës së Bekueme në qiell, asht festa e rrugëtimit të jetës drejt JETËS. Asht e vërtetë se jena një njerëzim në dhimbje, por ama në ecje të vazhdueshme; njerëzim i plagosun, por ama në ecje të vazhdueshme; njerëzim që njeh shumë të këqija, por dhe që nuk dorëzohet dhe e i don në të njajtën kohë dhe në të njajtën mënyrë qiellën edhe tokën.

Të lutemi të gjithë bashkë...

**Ngjitja e jote në qiell
me trup e me shpirt
menjëherë pas vdekjes tënde, o Zojë,
është mrekullia e fundit
që Hyji e ka bërë në jetën tënde,
duke të bërë menjëherë
pjesëmarrëse në ringjalljen e Birit tënd.
Në të vërtetë e gjithë historia e jote,
është e përmbledhur në atë këngë lavdi
që e shpalle në shtëpinë e Elizabetës.
Aty gjendet besimi i të varfërve dhe i të vegjëlve,
besimi i të drejtëve
dhe i profetëve të Besëlidhjes së Vjetër.
Në atë këngë lavdi
gjendet edhe rruga që duhet të bëjë
çdo dishepull i Birit tënd.
Po, edhe ne bashkë me Ty e besojmë
se Hyji është i madh në bujari.**

**Ai i përmbush premtimet,
edhe më shumë se sa ne presim,
Ai ka nevojë për ne të vegjlit dhe të përvujtët
për të realizuar projektet madhështore
të dashurisë së Tij.
Ai nuk është një Hyj të cilit nuk i nteresojmë,
por është pjesëmarrës
në ngjarjet e historisë sonë,
duke ndërhyrë me forcën e dashurisë së Tij,
për me i dhënë jetës tonë drejtimin e ri.
Këtë të vërtetë e dinë mirë
ata që nuk kanë vlerë në këtë shoqëri
dhe papritmas e zbulojnë se Hyji
i ka thirrë për të realizuar projekte të mëdha.
Këtë të vërtetë e dinë mirë të uriturit,
të cilët Hyji i ka ushqyer me bollek.
E dëshmojnë të gjithë ata
që, sikurse ti, o Zojë,
i'a kanë besuar Atij jetën e tyre.**

Heshtje e shkurtë meditimit dhe këngë...

Ati ynë...

Shpallja e kësaj dite feste na kujton “veprat e mrekullueshme” që Ati i ka ba në Zojën e Bekueme, vepra të cilat kulmojnë me ngritjen e saj në qiell. Janë vepra jetet dhe ringjalljet, sepse krejtë personi i Zojës së Bekueme asht shëlbue; «me trup e me shpirt», thotë dogma e fesë

tonë kur don me përfshi krejt historinë e saj.

Ta sodisim Zojën, si Bijën në të cilën asht realizue plotësisht projekti i Atit për njeriun. Kisha na fton edhe ne për me u ba pjesë e gëzimit të Zojës. Besnikëria ndaj Fjalës së Zotit dhe angazhimi i jonë i plotë, janë burimi prej ka mundet më na ardhë ky gëzim. Shfaqje e dukshme e këtij gëzimit asht pjesëmarrja e jonë në fitoren e Krishtit, që në mbarim asht ringjallja e tij. Zoja e Bekueme, prej Birit të saj ka marrë forcën për me triumfue përmbi vdekjen. Tash Ajo asht atje ku edhe na duhet me shkue një ditë: me Jezusin «na përgatitë një vend». Asht Nana e shpresës: «shenjë e ngushëllimit dhe e shpresës» thuhet në prefacionin e Meshës. Duke e nderue Marinë e ngritun në qiell, na shohim të realizueme profecinë e kangës së saj: «Të gjitha breznitë do të më quajnë të lumtur». Të njajtat mrekulli Zoti i ban me popullin e Tij, me Kishën e tij. Ti kërkujmë hirin Marisë që të mund të jena besimtarë të vërtetë, të aftë për me jetue vazhdimisht në shërbim të Fjalës së Zotit.

Të lutemi të gjithë bashkë...

**“Shpirti im e madhëron Zotin,
shpirti im me hare i brohoriti Hyjit,
Shëlbuesit tim,
sepse shikoi me pëlqim
mbi shërbëtoren e vet të përvujtë:
qe se, që tani
të gjitha breznitë do të më quajnë të lumtur,
sepse punë të mëdha bëri për mua
Hyji i gjithëpushtetshëm
- i shenjtë është Emri i tij!
Mëshira e tij brezni më brezni
për ata që e druajnë.
E tregoi fuqinë e krahut të vet:
i hodhi poshtë qëllimet e krenarëve,
i rrëzoi princat prej froneve të tyre
e i lartësoi të përvujtët.
Me të mira i mbushi ata që s’kishin ç’të hanë
e të pasurit i nisi duarthatë.
I ndihmoi Izraelit, shërbëtorit të vet,
duke e sjellë në mend mëshirën
- si ua pati premtuar etërve tanë
- në të mirën e Abrahamit
e të pasardhësve të tij në amshim.”
Lavdi Atit, e Birit e Shpirtit Shejt,
si ka qenë në fillim,
ashtu tash e përgjithmonë e jetës. Amen.**

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me ftyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndihmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre. Aleluja.
- Që në vetvete ka çdo shije. Aleluja.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbreton në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnuemja Nëna e TenZot,

Virgjëra Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emri i Zojës Virgjër dhe Nënë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.